

Colegiul disciplinar
de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii

HOTĂRÂRE

31 ianuarie 2020
Nr. 19/1

mun. Chișinău

Completul de examinare a contestațiilor nr.1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii în componența:

Președinte   Cobzac Elena
Membrii   Pulbere Ruxanda
                          Botnaru Stela

examinând în ședință închisă contestația declarată de către șeful Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI, Vasiloii Rosian împotriva Deciziei Inspecției judiciare nr. 1259s-1501p/m din 15 noiembrie 2019, emise pe marginea sesizării depuse la 16 octombrie 2019 asupra acțiunilor judecătorului Sandu Alexandru de la Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana)-,

CONSTATĂ:

1. Argumentele sesizării.

La data de 16 octombrie 2019, în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea înaintată de șeful Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI, Vasiloii Rosian, prin care se solicita tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Sandu Alexandru de la Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana).

În motivarea sesizării înaintate șeful Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI, Vasiloii Rosian a invocat că, prin demersul nr.8515 din 12 august 2019, semnat de judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) Sandu Alexandru, a fost solicitată informație oficială cu accesibilitate limitată privind traversarea frontierei de stat de către mijlocul de transport, marca Audi, model A3. Prin scrisoarea de răspuns nr.35/7-4-5159 din 05 septembrie 2019 a fost refuzat accesul la informația oficială cu accesibilitate limitată stocată și prelucrată în Sistemul Informațional Integral al Poliției de Frontieră.

La 23 septembrie 2019 Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a recepționat repetat demersul semnat de judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) Sandu Alexandru, prin care a fost solicitată informația oficială cu accesibilitate limitată, care se cataloghează drept date cu caracter personal, ce vizează traversarea frontierei de stat de către conducătorul mijlocului de transport, marca Chrysler, model Voyager, n/1 B8459PT, inclusiv mijlocul de transport. Concomitent, a fost citat șeful Inspectoratului General al Poliției de Frontieră pentru a se prezenta la ședința de judecată în vederea aplicării amenințării statuate de art.201 alin.(1), (6) Cod de procedură penală.

Astfel, șeful Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Vasiloii Rosian a considerat că interpelările judecătorului Sandu Alexandru nu răspund cerințelor art.4, art.5 alin.(5) din Legea nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal și că judecătorul a acționat contrar prevederilor legislației naționale și internaționale, fapt care pune la îndoială exercitarea profesionistă a atribuțiilor judecătorești, iar presiunea exercitată prin amenințările de sancționare pentru refuzul de a furniza informația solicitată nu răspunde sub nici o formă principiului imparțialității, statuat de art.4 al Codului de etică și conduită profesională al judecătorului, aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Judecătorilor nr.8 din 11 septembrie 2015.

A solicitat autorul sesizării tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Sandu Alexandru de la Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) în temeiul art.4 alin.(1) lit.c), lit.i), lit.p) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

2. Poziția Inspecției Judiciare.

Examinând temeiurile expuse în sesizare, pentru tragerea la răspunderea disciplinară a judecătorului Sandu Alexandru de la Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana), prin prisma normelor legale aplicabile, Inspecția judiciară, prin decizia sa nr. 1259s-1501p/m din 15 noiembrie 2019, a

respins ca neîntemeiată sesizarea înaintată de șeful Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI, Vasiloii Rosian cu privire la tragerea la răspundere disciplinară a judecătorului Sandu Alexandru de la Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana), pe motiv că în urma verificărilor efectuate, nu au fost stabilite în acțiunile judecătorului vizat fapte, care ar putea fi încadrate conform art.4 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25.07.2014.

3. Argumentele contestației.

Împotriva deciziei Inspecției judiciare nr. 1259s-1501p/m din 15 noiembrie 2019, șeful Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI, Vasiloii Rosian a declarat contestație și, manifestându-și dezacordul cu decizia data a invocat următoarele: concluzia inspectorului-judecător cu privire la prezența scopului pentru care s-au solicitat datele cu caracter personal – examinarea cauzei contravenționale, contravine prevederilor imperative ale art. 4 alin.(1) lit.a) legii nr. 133/08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal, și anume existența unui temei legal; trimiterea în motivarea deciziei la prevederile art. 15 alin.(1) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal este irelevantă speței, or, excepțiile statuate de acest articol nu se răsfrâng asupra operațiunilor efectuate de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, în lipsa trimiterii la careva norme legale în cadrul interpelării instanței care nu permit de a justifica operațiunile de prelucrare a datelor cu caracter personal; soluția exteriorizată prin intenția de a aplica o sancțiune penală este o presiune disproporțională.

A solicitat autorul contestației restituirea cauzei inspecției judiciare pentru efectuarea verificărilor suplimentare în vederea tragerii la răspundere disciplinară a Sandu Alexandru de la Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) în temeiul art. 4 alin.(1) lit.c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25.07.2014.

4. Aprecierea Completului de examinare a contestațiilor.

Potrivit art. 27 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178/25.07.2014 *"Completele de examinare a contestațiilor ale colegiului disciplinar (în continuare – complete de contestație) verifică contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizărilor"*.

În conformitate cu prevederile art. 28 alin.(1) din Legea nr. 178/25.07.2014 *"Completele de contestație examinează contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizării. Procedura în fața completelor de contestație este scrisă"*, iar conform alin.(3) lit. b) din norma menționată *"Completele de contestație decid respingerea contestației ca neîntemeiate"*.

Art. 29 alin.(3) din Legea indicată supra stipulează că *"Hotărîrea privind respingerea contestației împotriva deciziei Inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă"*.

Analizând temeiurile invocate în contestație și materialele administrate, precum și decizia Inspecției judiciare ce se contestă, Completul de examinare a contestațiilor conchide că contestația declarată urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Din materialele prezentate se constată că, petiționarul, șeful Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI, Vasiloii Rosian nu este de acord cu constatările Inspecției judiciare menționând caracterul superficial și formal al acesteia, cu eșuarea sarcinii stabilirii faptelor imputate judecătorului și verificării acțiunilor judecătorului menționat prin prisma prevederilor art. 4 alin.(1) lit.c) Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Completul de examinare a contestațiilor menționează că, în contestație petiționarul nu a invocat careva argumente noi, neverificate de Inspecția Judiciară, care ar servi drept temei pentru anularea deciziei contestate, conform căreia s-a constatat întemeiat că faptele expuse în sesizare nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute la art.4 alin.(1) Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25.07.2014, or, din textul deciziei contestate urmează cu certitudine că inspectorul-judecător, având în vedere dezacordul cu acțiunile judecătorului la examinarea cauzei contravenționale și invocarea faptului că acțiunile judecătorului în procesul de înfăptuire a justiției fac dovada incompetenței profesionale grave și evidente ale acestuia, a examinat sesizarea sub aspectul temeiurilor de la art. 4 alin. (1) lit. c), i) și p) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Din materialele cauzei rezultă că, potrivit informației din Programul Integral de Gestionare a Dosarelor la 12.06.2019 judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) Sandu Alexandru a fost repartizată aleatoriu spre examinare cauza contravențională la contestația lui Țicu Victor depusă împotriva deciziei Biroului Vamal Centru din 13.12.2018 de sancționare în temeiul art.287 Cod contravențional, cu obligarea lui Țicu Victor de a scoate de pe teritoriul țării a mijlocului de transport de model „Chrysler Voyager” cu n/î B8459PT, înregistrată cu nr.12-5r-34753-12062019.

În ședința de judecată din 05.08.2019 instanța de judecată, reținând că în prealabil, la 19.06.2019 avocatul s-a adresat șefului Departamentului Poliției de Frontieră cu demersul nr.3, prin care a solicitat informație cu privire la faptul dacă a fost scos din Moldova automobilul de model Audi A3 cu n/î B8459PT cod VIN1C8GYN3M2104971, începând cu data de 03.03.2017 și cine era la volanul a/m, etc., menționând în interpelare că informația solicitată este necesară pentru a fi prezentată ca probă în instanța de judecată la examinarea contestației, a admis cererea părții apărării privind interpelarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră în vederea prezentării informației despre traversarea frontiere de către automobilul cu numărul de înmatriculare B8459PT cod VIN1C8GYN3M2104971 și datelor referitoare la șoferul mașinii, începând cu data de 03.03.2017.

Potrivit răspunsului nr.35/7-4-3597 din 28.06.2019, sub semnătura șef-adjunctului Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, informația solicitată a fost califică drept informații oficiale cu accesibilitate limitată ce conține date cu caracter personal. Totodată s-a constatat că solicitantul reprezintă interesele în judecată a lui Țicu V., informația urmând să fie utilizată ca probă în judecată, iar deoarece la interpelare nu au fost anexate documente confirmative despre dreptul de proprietate sau posesie a lui Țicu V. în privința acestei unități de transport, a fost indicat că informația solicitată poate fi obținută doar după prezentarea documentelor care confirmă dreptul de proprietate/posesie și după achitarea taxei pentru serviciile prestate, însă aceasta poate fi furnizată și la interpelarea scrisă a instanței de judecată.

În aceste circumstanțe, judecătorul Sandu Alexandru a semnat interpelarea nr.8513 din 12.08.2018, prin care a informat despre aflarea pe rol în instanță a cauzei și necesitatea obținerii informației referitoare la traversarea frontierei de stat a Republicii Moldova a automobilului de model „Audi A3” cu n/î B8459PT cod VIN1C8GYN3M2104971 și datele referitor la șofer, începând cu data de 03.03.2017.

Prin scrisoarea nr.35/7-4-5159 din 05 septembrie 2019 Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a refuzat accesul la informația oficială cu accesibilitate limitată stocată și prelucrată în Sistemul informațional integral al Poliției de Frontieră, motivând precum că interpelarea instanței de judecată nu corespunde prevederilor art.4, art.5 alin.(5) din Legea nr.133 privind protecția datelor cu caracter personal, în special nu este indicat temeiul legal și scopul interpelării, iar expresia din interpelarea instanței „în legătură cu necesitatea apărută”, nu răspunde principiului statuat la art.4 din Legea nr.133.

La data de 17 septembrie 2019, în cadrul ședinței de judecată, instanța a informat participanții cu conținutul scrisorii de răspuns din 05.09.2019, prin care Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a refuzat să prezinte informația solicitată, făcând referire la obligația judecătorului de a respecta Legea privind protecția datelor cu caracter personal, ca urmare a căreia, avocatul a venit cu rectificări în textul demersului către instanță referitor la modelul automobilului, concretizând că este corect a fi indicat modelul „Chrysler Voyager”. Prin urmare, reieșind din poziția expusă de părți în cadrul ședinței de judecată, instanța a dispus repetat Inspectoratului General al Poliției de Frontieră prezentarea informației solicitate, în solicitarea din 18.09.2019, adresată repetat Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, fiind atenționat conducătorul autorității că, în caz de refuz pe același temei de a informa instanța, șeful Inspectoratului General al Poliției de Frontieră se consideră invitat la ședința fixată pentru 09.10.2019 pentru a oferi explicații, iar în cadrul ședinței va fi soluționată chestiunea de sancționare a persoanei responsabile, în condițiile prevăzute de art.201 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

În ședința de judecată din 09.10.2019 instanța a comunicat părților că, la 08.10.2019 Inspectoratul General al Poliției de Frontieră a prezentat informația solicitată, după care Serviciul Vamal și avocatul contravenientului Țicu V. au cerut termen suplimentar pentru a-și determina poziția în contextul datelor care se conțineau în aceasta.

Potrivit textului hotărârii Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) nr.5r-1677/2019 din 07 noiembrie 2019, pe cauza contravențională pornită la contestația din 06.06.2019, în interesul lui Țicu Victor, împotriva procesului-verbal contravențional și a deciziei de sancționare în baza art.287 alin.(8) Cod contravențional, în temeiul informației Inspectoratului General al Poliției de Frontieră din 07.10.2019 s-a constatat faptul că, la data de 19.07.2019 unitatea de transport cu n/î B8459PT de model "Chrysler Voyager" a/f 2001, a fost scoasă din țară, fiind posibilă excluderea din hotărârea contravențională a "obligației lui Țicu Victor de a scoate mijlocul de transport din țară". Concomitent, informația respectivă a făcut posibilă constatarea vinovăției contravenientului Țicu Victor în comiterea contravenției prevăzută de art.287 alin.(8) Cod contravențional.

Acestea fiind constatate, Completul de examinare a contestațiilor notează că, art. 4 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor a stabilit expres și în mod exhaustiv faptele și acțiunile/inacțiunile, care constituie abateri disciplinare.

Astfel, se constată că, pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, urmează a se stabili dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv latura obiectivă și subiectivă. În lipsa unuia dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.

Potrivit art. 4 alin. (1) lit.c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, constituie abatere disciplinară acțiunile judecătorului în procesul de înlăptuire a justiției care fac dovada incompetenței profesionale grave și evidente.

Cu privire la acest temei de răspundere disciplinară a judecătorilor, Completul de examinare a contestațiilor menționează că, incompetența profesională gravă și evidentă presupune acțiuni care ar demonstra lipsă de cunoștințe sau de practică într-un anumit domeniu, la caz în domeniul de aplicare a legilor, a practicii unitare în speța care se soluționează. Aceasta poate însemna o ignoranță, o neștiință a unor legi evident cunoscute, o aplicare absolut irelevantă, o lipsă a puterii legale de a îndeplini o anumită atribuție etc.

Potrivit art. 4 alin.(1) lit.a) și b) Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133/08.07.2011 *"datele cu caracter personal care fac obiectul prelucrării trebuie să fie prelucrate în mod corect și conform prevederilor legii; colectate în scopuri determinate, explicite și legitime, iar ulterior să nu fie prelucrate într-un mod incompatibil cu aceste scopuri"*.

Conform art. 10 alin.(1)-(2) Legii cu privire la Poliția de Frontieră nr. 283 din 28.12.2011 *"pentru executarea eficientă a atribuțiilor sale, Poliția de Frontieră are dreptul de a colecta, prelucra și păstra informațiile despre persoanele și mijloacele de transport care traversează frontiera de stat, de a crea și utiliza baze de date informaționale proprii, de a utiliza bazele de date ale altor unități în conformitate cu prevederile legislației cu privire la protecția datelor cu caracter personal. Poliția de Frontieră, în limitele stabilite de legislație, are dreptul să prelucreze date cu caracter personal"*.

În temeiul art. 5 lit.b) și d) Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133/08.07.2011 *"consimțământul subiectului datelor cu caracter personal nu este cerut în cazurile în care prelucrarea este necesară pentru îndeplinirea unei obligații care îi revine operatorului conform legii; executarea sarcinilor de interes public sau care rezultă din exercitarea prerogativelor de autoritate publică cu care este investit operatorul sau terțul căruia îi sînt dezvăluite datele cu caracter personal"*.

De altă parte, potrivit art.381 alin.(4) Cod contravențional *"autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante"*.

Conform art.457 alin.(3) Cod contravențional *"după cercetarea tuturor probelor din dosar și a celor prezentate la judecarea cauzei, instanța soluționează cererile și demersurile formulate și dispune efectuarea, după caz, a unor acțiuni procesuale suplimentare"*.

Reținând normele de drept menționate supra, Completul de examinare a contestațiilor conchide ca întemeiate constatările Inspecției judiciare cu privire la faptul că acțiunile judecătorului au fost

determinate de sarcina exercitării actului de justiție, atribuită prin normele legale, din interpelare reieșind cât se poate de clar scopul solicitării informației, și anume procedura contravențională aflată pe rolul instanței de judecată.

Completul de examinare a contestațiilor apreciază critic argumentul petiționarului precum că inspectorul judecător nu a ținut cont de prevederile art. 4 alin.(1) lit.a) Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133/08.07.2011, or, norma legală menționată poartă un caracter general, obligația Inspectoratului General al Poliției de Frontieră în sensul dezvăluirii prin transmitere a datelor cu caracter personal urmând a fi interpretată reieșind din prevederile art. 10 alin. (2) Legii cu privire la Poliția de Frontieră nr. 283 din 28.12.2011, în coroborare cu art. 120 din Constituția Republicii Moldova, care stabilește expres că este obligatorie colaborarea solicitată de instanțele judecătorești în timpul procesului, iar condiția obligatorie ce trebuie să conțină o solicitare din partea unui terț privind dezvăluirea datelor cu caracter personal înaintată de Legea nr. 133/08.07.2011 fiind scopul solicitării acesteia, condiție respectată în situația din speță.

La fel, Completul de examinare a contestațiilor apreciază ca declarativ argumentul petiționarului cu privire la faptul că inspectorul judecător nu s-a expus referitor la obiectul diferit al interpelărilor, deoarece din decizia contestată urmează cu certitudine constatarea că modelul diferit al unității de transport invocat în interpelări s-a datorat informației, inițial eronate despre modelul automobilului, prezentate de partea apărării în proces, iar în textul ambelor demersuri este indicat același număr de înmatriculare și cod, fiind vorba de aceeași unitate de transport, mai mult că nu această circumstanță a servit drept temei de refuz în eliberarea informației solicitate.

În același timp, cu privire la contestarea Deciziei Inspecției Judiciare sub aspectul că soluția exteriorizată prin intenția de a aplica o sancțiune penală este o presiune disproporțională, Completul de examinare a contestațiilor menționează, că inspectorul-judecător just a concluzionat că judecătorul a solicitat prezenta persoanei responsabile de eliberarea informației solicitate în ședință, urmând a fi examinată posibilitatea aplicării sancțiunii cu amendă pentru neexecutarea interpelării instanței de judecată, numai în cazul refuzului, la solicitarea repetată a instanței. Mai mult, în temeiul prevederilor art.439² Cod contravențional, potrivit cărora *"amenda judiciară este o sancțiune bănească care se aplică de către instanța de judecată persoanei care a comis o abatere în cursul procesului contravențional, conform art.201 din Codul de procedură penală aplicat corespunzător"*, aplicat în coroborare cu art.201 alin.(4) pct.6) Cod de procedură penală, care prevede că *"se sancționează cu amendă judiciară neîndeplinirea obligației de prezentare, la cererea instanței, a documentelor de către conducătorul unității sau de către persoanele însărcinate cu aducerea la îndeplinire a acestei obligații"*, este întemeiată concluzia inspectorului-judecător că dezacordul cu poziția instanței care are sarcina să examineze cauza cu celeritate și în condițiile unui proces echitabil, nu poate constitui, prin sine, temei pentru a aprecia faptele judecătorului ca aducând atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției în așa măsură încât se afectează încrederea în justiție.

Important la acest aspect este și faptul că în temeiul art. 201 alin.(8) Cod de procedură penală *"încheierea instanței de judecată privind aplicarea amenzii judiciare poate fi atacată separat cu recurs"*, considerent din care, în caz de aplicare a amenții judiciare pentru refuzul de a prezenta informația necesară la judecarea cauzei, petiționarul era în drept să atace cu recurs încheierea instanței, în condițiile legii.

Așa dar, cercetând materialele examinate Completul de examinare a contestațiilor consideră cu certitudine că abordările petiționarului de existență în acțiunile judecătorului vizat a temeiului de abatere disciplinară prevăzut la art. 4 alin.(1) lit.c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, sunt neîntemeiate, iar faptele invocate nu pot fi încadrate ca temei de abateri disciplinare.

Astfel, în lipsa constatării careva fapte ce ar indica că, în acțiunile judecătorului Sandu Alexandru de la Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) persistă elemente al abaterilor disciplinare prevăzute de art.4 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Inspecția judiciară întemeiat a adoptat soluția anunțată de respingere a sesizării, decizia fiind una legală și întemeiată, fapt ce condiționează respingerea contestației ca neîntemeiate.

Prin prisma celor expuse, conform art. 27-28 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178/25.07.2014, Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar,-

HOTĂRĂȘTE:

Se respinge contestația declarată de către șeful Inspectoratului General al Poliției de Frontieră al MAI, Vasiloii Rosian împotriva Deciziei Inspecției judiciare nr. 1259s-1501p/m din 15 noiembrie 2019, emise pe marginea sesizării depuse la 16 octombrie 2019 asupra acțiunilor judecătorului Sandu Alexandru de la Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana).

Hotărârea este definitivă, se expediază părților și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

Președinte	/semnătura/	Cobzac Elena
Membrii	/semnătura/	Pulbere Ruxanda
	/semnătura/	Botnaru Stela